

Včasih je bil predsednik odvisen od najvišje sodnije. Danes je odvisna najvišja sodnja od predsednika Zedinjenih držav

Washington, 9. februarja. — Ko je predsednik Roosevelt nastopil v letu 1933 kot prvi uradni deželni, je bilo vse njegovo poslovanje odvisno od dobre volje najvišje sodnije Zed. držav.

Imeli smo tedaj vprašanje, kaj bo naredila najvišja sodnja Zedinjenih držav s predlogi in načrti, katere je Roosevelt spravil v javnost. In najvišja sodnja je podrla vse najboljše načrte in predloge predsednika.

Danes pa je položaj popolnoma izpremenjen. Roosevelt ni več strah, kaj bo naredila najvišja sodnja, pač pa se najvišja sodnja bci bodočih načrtov predsednika in kongresa. Kongres ima moč okrniti oblast najvišje sodnije.

Brez vprašanja je, da bo predsednik Roosevelt priganjal kongres, da gre na delo in spremeni ustavne določbe tako, da ne bo odvisno od volje "devetih starih," kako naj se vodi uprava dežele.

Do usodepolne odločitve bo prišlo ta teden, ko bo najvišja sodnja začela razmotrivati o Wagnerjevi delavski postavi. — Wagnerjeva postava je največja pridobitev ameriških delavcev v zadnjih letih.

Če bo najvišja sodnja zavrgla to postavo, dobi Roosevelt v roke tako silno orožje, da mu bo kongres pritril v vsem in odglasoval za postavo, ki bo obširno prikrajšala pravice najvišje sodnije.

Kakor hitro najvišja sodnja zavrne Wagnerjevo postavo, bo šel Roosevelt s pomočjo kongresa na delo, nakar se bo naredila postava, ki določa minimalne plače, maksimalne ure in druge delavske ugodnosti.

Poleg tega je gotovo, da bo kongres sprejel predlog predsednika, da se članstvo najvišje sodnije pomnoži na 15 sodnikov in da bo Roosevelt imenoval šest svojih prijateljev za najvišje sodnike, ki so naklonjeni poslovanju novega deala.

Upanje za poravnavo G. M. štrajka

Detroit, 9. februarja. Governer države Michigan, Frank Murphy, je imel sinoči prvič nekoliko bolj optimistični pogovor s časnikarskimi poročevalci glede štrajka avtomobilskih delavcev.

Po dolgotrajni konferenci med unijskimi voditelji in zastopniki kompanije, je governer izjavil, da so sedaj "samo še malenkosti za premagati," da se poravnava dolgotrajni štrajk.

Svaril pa je časnikarje, da ne pišejo "tako, da bo štrajk v nekaj dnevih poravnava. Sinoči se je vršila dvanajsta konferenca med unijskimi voditelji in kompanisti. Začela se je ob 8:30 zvečer in je trajala do polnoči.

Generalni ravnatelj General Motors je tekom konference navsvoval, da se rabi isti način poravnave štrajka, kot se je rabil pri poravnavi štrajka steklarskih delavcev v Pittsburghu in Teledu.

Delavci so tedaj dobili zvišane plače in kompanija je priznala unijo, da zastopa pri pogajanjih svoje člane.

Sicer pa bo treba še dosti dobre volje na obeh straneh, predno pride do sprave. Danes se bodo konference nadaljevale.

Detroit, 9. februarja. John Lewis, vodja štrajka avtomobilskih delavcev pri General Motors, je podal večeraj sledečo izjavo: General Motors korporacija mora priznati unijo avtomobilskih delavcev kot edino zastopnico vseh delavcev, zaposlenih pri General Motors v dvajsetih tovarnah.

Kakor hitro je ta točka rešena in unija priznana se bo nadaljevalo s pogajanjimi med pooblaščenimi zastopniki unije in General Motors korporacije.

Ko General Motors korporacija pripozna unijo avtomobilskih delavcev, se vsi delavci, ki se nahajajo na štrajku, vrnejo na delo, dočim se bodo pogajanja glede

delavskih razmer, ur in plač nadaljevala.

Kompanija ne sme delati nobene izjeme glede štrajkarjev. Vsi delavci, ki so bili zaposleni pred štrajkom v tovarnah General Motors, morajo dobiti delo vrnjeno. To so glavne zahteve voditeljev unijskega delavstva.

Napram tem zahtevam je odgovorila General Motors korporacija sledeče: V očigled dejstva, da so bila vsa pogajanja med unijo in General Motors korporacijo pod vodstvom governerja Murphya brezuspešna, je važno, da označimo naše stališče glede vseh spornih točk.

"General Motors korporacija je poslala svoje zastopnike na konferenco z unijskimi zastopniki in to na zahtevo predsednika Zedinjenih držav pod vodstvom governerja države Michigan.

"Mi smo bili pri volji razmotriti z unijskimi zastopniki položaj kljub dejstvu, da so sedeči štrajkarji še vedno na nepovraten način se nahajali v naših tovarnah. Od prvega začetka štrajka do danes smo vztrajali na stališču, da smo pri volji pomagati se z unijo, kakor hitro se štrajkarji umaknejo iz naših prostorov.

"Toda ko je predsednik Zedinjenih držav naročil, da moramo začeti pogajanja z unijo, smo se udali temu pozivu in začeli s pogajanjimi. Kljub temu pa sedeči štrajkarji niso zapustili naših prostorov, dasi so dobro vedeli, da se nahajajo v naših prostorih protipostavno.

"Štrajkarji so javno izrazili, da se ne bodo pokorili postavi. Kompanija je napram taki izjavi brez vsake moči. Večeraj nam je John Lewis, vodja štrajkarjev, povedal, da bo nemudoma zapovedal štrajkarjem, da se vrnejo na delo, ako priznamo njegovo unijo.

"Šest dni se se vršila pogajanja med kompanijskimi in unijskimi

zastopniki. Lewis je ne prestanto trdil, da mora biti vprašanje priznanja njegove unije najprvo rešeno, predno se lotimo kake druge točke.

"Zastopniki General Motors so pa ves čas trdili, da morajo štrajkarji najprvo izprazniti tovarne, nakar je kompanija takoj pri volji pogajati se z unijskimi zastopniki o vseh točkah, ki jih unija predloži.

"Kompanija je mnenja, da če 500 delavcev zaštrajka, da teh 500 delavcev ne more govoriti v imenu 10,000 drugih delavcev, ki so zgubili delo radi 500 štrajkarjev." To je javno nasilje.

"Kompanija je predlagala unijskim zastopnikom, da se izvrši splošno glasovanje vseh delavcev pri General Motors, da se dožene, koliko jih je v uniji. Toda unijski zastopniki so ta predlog odklonili.

Posredovalec in delavski prijatelj, governer Murphy, je večeraj izjavil: "Smatral sem kot svojo dolžnost od začetka štrajka, da vporabim vsa mogoča sredstva, da pride do mirne poravnave med unijo in kompanijo.

"Po mojem mnenju in v danih okoliščinah je najbolje, da nadaljujemo s konferencami in prepričan sem, da bomo končno prišli do povoljnega uspeha.

"Sreča je, da ni prišlo v tem največjem modernem štrajku do usodepolnih posledic. In če bomo rabili pamet, se bo vse srečno končalo. Danes smo zborovali 10 ur zaporedoma in kljub izjavam unijskih kot kompanijskih zastopnikov, ki trdijo nasprotno, smo danes bližje sporazuma kot smo bili kdaj prej.

Končno je governer naznanil, da so mu kompanijski kot unijski zastopniki obljubili, da se spidejo k ponovni konferenci, kadarkoli jih bo governer pozval. Governer Murphy deluje po željah in zapovedih predsednika

Predsednik American Federation of Labor odobrava General Motors štrajk. Zahteva pravice za člane njegove unije

Washington, 9. februarja. — William Green, predsednik A. F. of L., ki je največja delavska organizacija v Ameriki, je večeraj odobril štrajk pri General Motors, toda je izjavil, da se pri poravnavi štrajka ne smejo prezirati pravice delavcev, ki spadajo k American Federation of Labor.

Štrajk pri General Motors korporaciji je pod vodstvom J. Lewisa, ki je bil suspendiran iz American Federation of Labor radi "uporništvu."

Green je podal svojo izjavo na indirektno zahtevo predsednika Roosevelta, ki je "navsvoval" Greenu, da drži roke proč od štrajka avtomobilskih delavcev, dokler ne pride do končne poravnave.

Lewis ima svojo lastno unijo, Committee of Industrial Organization. Ta unija je povzročila štrajk avtomobilskih delavcev.

kateremu je American Federation of Labor prvotno nasprotovala, češ, da člani unije, ki spadajo k A. F. of L., imajo podpisano pogodbo s kompanijo, katere pogodbe se je kompanija dosedaj držala.

Gre radi glasovanja od strani delavcev, ki so zaposleni pri General Motors korporaciji. Niti American Federation of Labor, niti Lewisova unija ne more dokazati, da pripada večina delavcev pri General Motors korporaciji k tej ali oni uniji.

V kongresu je bila vložena večeraj resolucija, ki zahteva, da kongres odredi preiskavo, če kompanijski stražniki pri General Motors in stavkolomilci res skupno delujejo. Ob istem času se je pa kongresnik Conery izjavil, da ne pomeni "sedeča stavka" v Michiganu nič drugega, kot odprto revolucijo napram postavam Zed. držav.

Uporniki so napredovali. Večeraj so zasedli nova mesta. Socialisti izgubili zadnje pristanišče

Malaga španska, 9. februarja. — Malaga, zadnje važno pristanišče v Španiji, ki se je dosedaj še nahajalo pod kontrolo socialistov v Madridu, je popolnoma zasedeno po četah generala Franca.

Ko so vkorakale rebelne čete v Malago, jih je prebivalstvo z navdušenjem pozdravilo, dočim so maloštevilni socialisti pobegnili iz mesta.

Največ vojakov pa, ki so branili Malago proti rebelom, se je pridružil armadi uporniškega generala Franca. Prebivalstvo na ulicah Malage je pozdravljalo rebelno vojaštvo s klici: — "Živela Španija! Naprej Španija!"

Takoj po prihodu v Malago so nacionalisti oprostili 3000 svojih rojakov, katere so socialisti

sti pometali v ječo. General Franco trdi, da so socialisti pobili tekom obleganja Malage nič manj kot 5000 pristavec nacionalistov.

Pristanišče Malaga šteje 400 tisoč prebivalcev. Poveljnik nacionalistične armade je pustil socialiste v miru, dočim so bili njih voditelji aretirani, kolikor jih ni pravočasno pobegnilo iz mesta.

Mesto je popolnoma izstradano. Nacionalistična vlada je odredila, da pridejo nemudoma večje zaloge živeža v Malago.

Na fronti pred Madridom prevladuje mir. Niti socialisti niti nacionalisti se ne ganejo. — Strelji so ponehali. Več aktivnosti je opaziti na severni fronti.

Izborna pijača

Po naših gostilnah se prodaja vsakovrstna "mekha pijača," znana pod vse sorte imeni. Tako pijačo pijejo ljudje, ki imajo včasih po preobilo zavžitj opojni pijači "mačka," ali pa ki si hočejo očistiti želodec. Mnogim služi taka pijača tudi za poplakanje grla, potem ko so povzili kozarec žganja. The Double Eagle Bottling Co. je tekom zadnjih tednov postavila na trg eno najfinjših takih pijač. Znana je pod imenom "66." Lastnikom slovenskih gostiln, restorantov in pivnic toplo priporočamo "66," ki je domač izdelek in ki se lahko primerja z vsako enako pijačo drugih tvrdk, in pri tem plačate domači tvrdki manj kot pa drugim podjetjem. Rojaki, zahtevajte v vseh prostorih "66" mehko pijačo. Lastnik Double Eagle Bottling Co., Mr. John Potokar, je vselej in povsod na mestu, da pomaga slovenskim društvom in organizacijam, in naša narodna dolžnost je, da ga podpiramo ob vsaki priliki, zlasti ko nam nudi boljše pijačo po nižji ceni kot druge ameriške tvrdke. Poskusite enkrat v vaši gostilni "66," in boste prepričani, da imamo prav! Zahtevajte, kot Slovenci, slovenski proizvod! Korišče bomo imeli vsi: izdelovalec, naša podjetja in naše ustanove, katero Mr. Potokar tako rad in z veseljem ob vsaki priliki podpira!

Zemlja se vdira v poplavljenih krajih v Ohio

Pomeroy, Ohio, 9. februarja. Povodenj v južnih krajih države Ohio je zapustila za seboj posledice, ki znajo postati usodepolne za prebivalstvo. V direktni bližini tega mesta je nastala 400 čevljev dolga razpoka v zemlji, ki je izpodjedena od zadnje poplave. Dve hiši sta se porušili, in v nevarnosti je vodovodno poslepje in precejšen del železniške proge, ki vodi proti premogovnikom. Zemlja se je začela pomikati proti Ohio reki. Iz Knoxville, Tenn., se poroča, da se je tam porušila neka hiša, katere zidovje je bilo omajano radi poplave. Deset ljudi je našlo pri tem smrt. Ob reki Mississippi se nahaja še vedno tisoče delavcev, ki pazijo na jezove. Močan južni veter je prinesel s seboj deževje, ki ponovno grozi s poplavo. Ob reki Mississippi je danes na delu 125,000 državnih, privatnih in zveznih delavcev, ki heroično vztrajajo pri delu, da preprečijo nadaljno povodenj. Bolj ugodno je v mestu Cairo, kjer je padla voda za 14 čevljev v dveh dnevih.

Vest iz domovine

Mrs. Mary Hočvar, 15916 Raymond ave., Maple Heights, je dobila iz Bogdanje vasi pri Žužemberku žalostno vest, da ji je umrl 16. januarja za pljučnico umrl njen ata Franc Novak, star 75 let. Pokojni je bival svoječasno 20 let v Clevelandu na St. Clair Ave. Pokojni zapušča tu hčer Mary, poročeno Hočvar, v domovini pa soprogo, 4 sinovce in 2 hčeri, ena poročena Osterbar, v Clevelandu pa mnogo sorodnikov in znancev. Naj bo blagemu pokojniku rahla domača zemlja!

Seja direktorija

Nocoj se vrši seja direktorija Slov. društvenega doma na Recher Ave. Pričetek ob 7:30 zvečer. Važno je, da so vsi direktorji navzoči. Vabi se tudi Gospodinjini odsek. — Odbor.

V bolnišnici

V Charity bolnici je bila odpeljana Mrs. Mary Klausner, 1008 E. 64th St. Obiski zaenkrat niso še dovoljeni.

Tretja obletnica

Paris, 9. februarja. Socialistični ministerski predsednik Francije, Leon Blum, je večeraj v silnem dežju pristavoval paradi svojih pristavev, ki so paradirali v spomin tretje obletnice, ko je padlo na parmiških juleah 27 socialistov v punktu proti tedanji vladi. Kakih 40,000 socialistov je bilo v paradi. Tribuna, na kateri se je nahajal Leo Blum, je bila vsa okrašena z rdečimi cvetlicami, kar pa Blumu očitno ni ugajalo, ker je položil med rdeče cvetke — šopek modrih vijolic. Februarja meseca, 1934, ko je padlo 27 socialistov v punktu proti vladi, je bil ministerski predsednik Francije Edouard Dalladier. In isti Dalladier je danes vojni minister v francoskem socialističnem kabinetu! Ironija usode!

Še en kandidat

Svojo kandidaturu za župana je priglasil Harry Kunsman, republikanec, ki pravi, da nasprotuje sedanjemu republikanskemu županu Burtonu radi njegove taktike. Kunsman je bivši WPA delavec in pravi, da ima za seboj "solidno podporo" WPA delavcev. Bog mu daj srečo in zdravje!

Generalni konzul

Ze pred več tedni je bil imenovan za generalnega konzula kraljevine Jugoslavije v New Yorku dr. J. B. Stojanović, ki je bil prvi atašej poslanstva v Washingtonu in pozneje namestnik poslanika v Buenos Aires, Argentina. Večeraj nam je dr. Stojanović poslal iz New Yorka prijazno pismo, v katerem nam sporoča, da ga je mila usoda zopet zanesla v Zedinjene države, in da se pri tem spominja lepega Clevelanda in lepe clevelandske naselbine. Dr. Stojanović pričakuje, da mu bo v kratkem času mogoče osebno "pokramljati" z ured. štabom Ameriške Domovine. Dr. Stojanović pozdravlja vse zavedne Jugoslovane v Clevelandu in tudi upa, da mu bo mogoče v doglednem času priti v Cleveland in se sestati z njimi. Lepa lvala, g. generalni konzul!

Slovenski dom

Direktorij Slovenskega doma na Holmes Ave. naznanja, da bo izvršil v kratkem času več popravkov pri Domu in da se bo tudi precej prizidalo. Izboljšave bodo veljale do \$15,000.00.

Uradi zaprti

V petek, 12. februarja, na rojstni dan Lincolna, bodo zaprti banke, sodnije, javni zavodi in šole.

Za stare ljudi

Washington, 9. febr. — Komisija za socialno varnost poroča, da se je dosedaj priglasilo 22,000,000 ameriških delavcev in drugih uslužbencev za starostno pokojnino, kakor je predpisal kongres Zedinjenih držav. Starostna zavarovalnina je v veljavi od 1. januarja naprej. Nadalje dobiva že sedaj iz istega sklada kakih 1,500,000 oseb podporo. To so slepe, hrome in neozdravljivo bolne osebe, katerim pomaga zvezna vlada, da se preživljajo.

Za kulturni vrt

Mrs. Charles Winter je prispevala za Jugoslovanski kulturni vrt ponovno \$3.00, neimenovana prijateljica je darovala \$1.00, in dotična oseba je že prej darovala \$4.00. Obe ma prav iskrena zahvala. — Tajnik.

V bolnico

Svetkova ambulanca je odpeljala v St. Alexis bolnico Mrs. Suštaršič, 673 E. 160th St. Nahaja se v sobi št. 302.

Zadnji dan

Danes je zadnji dan, da plačate račune za plin. Plačajte jih v našem uradu in si pripravite pot v mesto in odstotke.

Klub Slovenskih vdov

Klub slovenskih vdov je izvolil za leto 1937 sledeče uradnice: predsednica Julija Bokar, podpredsednica Mary Grdina, tajnica Julija Brezovar, blagajničarka Rose Urbančič. Nadzornice: Helena Mally, Mary Bambič in Jennie Kužnik.

Novo leto!

Clevelandski kitajci se pripravljajo za velike svečanosti, katere bodo praznovali v četrtek, 11. februarja, ko nastopi njihov "Hsin Nen," ali kitajsko novo leto.

Vreme

Šele oni dan smo dognali, zakaj "Pasja logika" v "Prosveti" izhaja samo ob pondeljkih. Vsak pondeljek ima kolega Molek — moralnega mačka.

Pokojna Mrs. Cerrezin

Večeraj smo poročali, da je umrla Mrs. Ana Cerrezin, stara 78 let. Ranjka je bila mati poznane odvetnice in jugoslovanske konzula v Clevelandu Mr. Michael Cerrezina. Pokojna mati je bila rojena v Viganju, Dalmacija. Bila je vdova skozi 51 let. Pokojna je dospela v Ameriko, v Oberlin, Ohio, leta 1904. Poleg sina Michaela zapušča tudi hčer Mrs. Mary Strainich, katere soprog je superintendent obratovanja v "powerhouse" pri General Electric Co., v Nela parku. Ranjka zapušča tudi sina Franka, ki se nahaja v domovini. Do petka popoldne ostane truplo ranjke v Grdinovem pogrebem zavodu, potem bo pa prepeljano na dom Mr. Cerrezina, 13104 Lake Shore Blvd. Pogreb se bo vršil iz hiše žalosti v soboto ob 9.30 v cerkev sv. Pavla na 40. Tudi bosta ves dan in bosta prijateljcem in rojakom rada pokopališče. Naj omenimo, da je sin Cerrezinove mamic sam bolan in se nahaja pod zdravniškim varstvom. Naše globoko sožalje družini. Naj bo blagi materi ohranjen časten spomin.

* Republika Guatemala, Centralna Amerika, je pripoznala Abesinijo za laško lastnino.

Pasji profit

Namesto "pasje logike" naj navedemo danes nekoliko "pasjega profita," h kateremu so prispevali naši clevelandski kužeti in ostale pasje mrcine (ne vstevši Jenteza in Moleka). — Lastniki psov v Clevelandu so lansko leto plačali \$75,728.50 za licence, okraj Cuyahoga pa je imel stroškov s psi \$69,987.82, torej smo imeli profita skoro \$5000 od psov, ne da bi Jentez in Molek kaj prispevala s svojo pasjo logiko.

Grdinovi na razstavi

V četrtek, 11. februarja se bosta nahajala dva uradnika slovenskega podjetja s pohištvom A. Grdina in Sinovi v mestnem avditoriju, kjer se vrši zanimiva živilska razstava. Navzoča bosta Mr. Frank Grdina in Mr. Vic Svete. Nahajala se bosta v oddelku za Westinghouse refrigeratorje. Tam bosta ves dan in bosta prijateljcem in rojakom rada pokopališče. Naj omenimo, da je sin Cerrezinove mamic sam bolan in se nahaja pod zdravniškim varstvom. Naše globoko sožalje družini. Naj bo blagi materi ohranjen časten spomin.

Prvi sinko

Vile rojenice so dospеле te dni k družini dr. in Mrs. Anthony Vichick, 787 E. 185th St. Prinesle so sinčka prvorojenca. Mati in dete se nahajata v St. Luke's bolnišnici. Iskrene čestitke!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Fosamezna številka, 3 cenis.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents

JAMES DEBEVECO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 34, Wed., Feb. 10, 1937

Predsednik in najvišja sodnija

Od pokojnega predsednika Jacksona se ni še noben predsednik Zedinjenih držav drznil tako silovito napasti najvišjo sodnijo Zedinjenih držav, kot je to storil pretekli teden predsednik Roosevelt. Reakcionarni elementi v Zedinjenih državah smatrajo napad Roosevelta na najvišji tribunal naše dežele za — zločin!

Well, nekdo je moral začeti z napadom na diktatorje Zedinjenih držav, ki so skrili, po mnenju predsednika Roosevelta in po mnenju večine liberalnih demokratov ravno v večini sodnikov naše najvišje sodnije.

Da tak napad na najvišjo sodnijo dežele ni prišel že prej je pripisovali nekakemu oboževanju od strani ameriškega naroda napram najvišji sodnji in pomanjkanju poguma, da se resnico pove v brk, četudi se pri tem tega ali onega razžali.

Vsej ameriški javnosti je dobro znano, kaj je predsednik Roosevelt tekom zadnjih starih let delal in naredil, in enako je znano vsej ameriški javnosti, da je najvišja sodnija podrla in uničila najboljše postavbe, katere je sprejel kongres na predlog predsednika Roosevelta.

Roosevelt je tedaj molčal in ni zahteval, da kongres ponovno sprejme vsaj slične postavbe, katere je kongres naredil za boljše bodočnost naroda. Čakal je, da bo ponovno izvoljen. Ako Roosevelt ne bi bil izvoljen ponovno, tedaj bi to pomenilo, da se ameriški narod strinja z najvišjo sodnijo.

Toda Roosevelt je pri zadnjih volitvah dobil tako ogromno večino glasov od naroda, da je smatral to večino kot nekaj odločen poziv od naroda, da naredi, kar vidi, da je potrebno, in če magari pri tem deloma spremeni sam sistem ameriške vlade. Roosevelt se ni dolgo pomišljal, pač pa je šel in v radikalni poslaniki kongresu Zedinjenih držav priporočil spremembo sodnijskega sistema v Zedinjenih državah, nekaj, česar se dosedaj še noben predsednik ni drznil navetovat.

Ameriško časopisje je seveda takoj skočilo nad predsednika in ga začelo ostro napadati. Amerikanec je pač v svojem bistvu tak, da ne trpi nobene spremembe pri ustavi, razven če se mu jo vtepa v glavo skozi trideset let. Zlasti je najvišja sodnija po mnenju nativistov nedotakljiva in nezmotljiva.

Dobro pri tem pa je, da angleško časopisje v Zedinjenih državah že dolgo ni več odmev prave volje ameriškega naroda. 70 odstotkov ameriškega (angleškega) časopisja je tekom zadnjih predsedniških volitev napadalo predsednika. Kljub temu je bil Roosevelt v večjo večino izvoljen kot še kdaj sploh kak predsednik v naši republiki, kar je dokaz, da je angleško časopisje v Ameriki izgubilo doberšen del svojega vpliva.

Kakor spoštujemo mi ameriško ustavo, ki je najboljša na svetu, pa smo mnenja, da je prišel čas, da se tudi ta vzor ustava od časa do časa spremeni tako, da bolje odgovarja potrebam ameriškega naroda. In končno: kaj je ameriška ustava? Vrhovna postava dežele, ki odločuje o blagostanju in napredku ameriškega naroda.

In kdo ima pravico tolmačiti to najvišjo postavbo? Mogoče predsednik ali kongres? Nikakor ne, pač pa devet starih odvetnikov, ki se imenujejo sodniki najvišje sodnije dežele, ki niso od naroda postavljeni in izvoljeni za to, pač pa jih imenuje predsednik Zedinjenih držav v te urade.

Večina teh sodnikov je bila imenovanih od reakcionarnih predsednikov Hardinga, Coolidge in Hooverja. Sedanji predsednik Roosevelt ni imel prilike imenovati dosedaj niti enega samega sodnika v najvišjo sodnijo. Ni čuda, da ta najvišja sodnija udriha po Rooseveltu in ubija njegove najboljše načrte za boljši napredek naroda.

Te dni je pa predsednik obrnil ost in pozval kongres, da naredi konec gospodarstvu in politiki in ekonomiji od strani najvišje sodnije. Roosevelt bi rad imenoval šest nadaljnjih sodnikov v najvišjo sodnijo, ki bodo sodili tako, kot je v narodni blagor, ne pa v korist specielnih interesov. Mi vemo, da česar se predsednik Roosevelt loti, navadno tudi zmaga. In ker ima Roosevelt za seboj ogromno večino naroda, dasi nima večine angleškega časopisja, pa bo tudi to pot prodril in zmagal, ker je narod prepričan, da je Roosevelt pošten v svojih namelih.

Kaj pravite!

V deželo je dahnila pomlad. Kaj pravite? Prav zares! Na vrtu Jevnikove Tončke so se oglasili zvončki, pravi, beli, srčkani zvončki. Kaj se je revčkom tako mudilo v tem mrazu, da jih je zeblo v ušesca! No, pa so vseeno prav korajžno pricingljali v našo ofic s svojjo gazdarico Tončko. Lepa hvala te ljubke oznanjevalce pomladi, Tončka.

V nedeljo pride v Cleveland g. Etbin Kristan, bivši komisar kraljevine Jugoslavije. Govoril bo v SND. Za snov govora bi si lahko zbral: Kdo je ukradel Cankarjevo soho?

Da uredniki A. D. ne znajo slovenščine, pravijo. O ti streha orehova ti, kako pa je to, da ti kulturonošec tako dobro razumejo naše pisanje, da znajo na dolgo in široko odgovarjati na vsak stavek, ki jim križa pot v njih rdečem evangeliju?

BESEDA IZ NARODA

Važna in vesela novica

Pravijo, da če je uvod daljši, da potem bolj zaleže tisto, kar bi se takoj v prvih besedah lahko povedalo. Saj veste, da se od naše strani bolj malo oglašamo v javnosti, kadar se pa podamo v javnost, takrat mora biti pa res nekaj posebnega. Le pazno berite, da boste videli, kaj bo.

Veste, Ilirija mlajša in Ilirija High priredita koncert v Slovenskem domu na Holmes Ave. in sicer 11. aprila, ali drugo nedeljo po veliki noči. Ali ni to vesela novica, da naša mladina tako ponosno stopa naprej ter se trudi, da se poleg mile pesmi privadi tudi pravilni slovenščini. Vsaka skupina, ki nastopi v javnosti, ve, koliko truda in žrtev je treba. Zato pa je naša dolžnost kot staršev, da tej naši mladini pomagamo. Nikjer ne bo naše delo imelo več uspeha kot ravno v tem, kar bomo storili za našo mladino, da se bo ohranila dobra in poštena. Zato pa so prošeni vsi starši, da pridejo na sejo nočej zvečer v cerkveno dvorano. Prošeni so tudi starši onih deklet, ki pohajajo v višje šole, katera skupina prepeva vsako nedeljo pri zadnji sv. maši in katera skupina se imenuje Ilirija High. In kako vam ta dekleta zajojo. Prav, kot bi bile same dovršene pevke skupaj. Lahko so dekleta ponosna, da spadajo v tako družbo, ponosni so pa lahko tudi starši nanje. So pa v ponos tudi pevovodji g. M. Rakarju.

Torej vse starše še enkrat prosim, da prav gotovo pridejo danes na sejo. Pa tudi dekleta so prošene, naj pridejo, da bodo pomagale ukreniti vse najboljše za prihodnji koncert, da bomo v stanu podati občinstvu nekaj, česar še ni bilo deležno.

Potrebno pa je tudi, da pridejo na sejo, da boste videli ter slišali, kako pevski zbor Ilirija ml. napreduje. Otrok je zdaj vedno več in vsak je doberdošel. Če je še kateri, ki bi rad pristopil, naj kar pride v pondeljek po šoli v cerkveno dvorano. Tisti, ki bodo še pristopili v teh par tednih, bodo lahko nastopili pri koncertu.

Torej vsi starši brez izjeme na sejo danes zvečer. Seja se vrši v cerkveni dvorani takoj po cerkveni pobožnosti. Pridite, ker vaša mladina vas potrebuje.

M. K., predsednica.

Kdo je za delavca?

Cleveland, O. — V petek 29. januarja sem dobil v roke pamflet, ki je nosil naslov: Združenje je najboljšo orožje delavca. Ker se strinjam s takimi in enakimi principi, sem šel na shod, ki se je vršil pod avspico Farmarsko-delavske stranke 32. varde in ki se je vršil v avditoriju SDD na Waterloo rd.

Poslušal sem izvajanja Rev. MacLennona iz Lake County, ki je poudarjal potrebo Farmarsko - delavske stranke. Za njim je govoril Elmer Davis od unije avtnih delavcev, ki je apeliral na pomoč štrajkarjem pri Fisher Body družbi. Potem je zborovodja naznanil, da je nekaj umazanih Trocki-jevih vohunov v dvorani, ter je pri tem direktno name pokazal s prstom. Vstal sem in zahteval besedo, da odgovorim temu napadu zborovodje, ki je slučajno pristaš Stalinove komunistične stranke, ter bivši pomočnik N. D. Davisu od Zveze malih hišnih posestnikov.

Po moji ponovni zahtevi, da se zagovarjam, so me nekatere posamezniki dejansko napadli. Poznal sem jih, da pripadajo komunistični stranki. Suvali so me in me bili v obraz, zbili so mi očala z obraza, ter me napol nesli, napol pehali iz dvorane. In če ne bi

bilo navzočih nekaj delavcev, katere sem klical na pomoč v slovenskem in hrvaškem jeziku, bi se mi bilo še hujše godilo.

Taki slučajni niso slučajni, ampak so uprizarjeni prav po načinu diktatorja Stalina, ki s svojimi načini diktatorstva in absolutizma kaže svojo pravo barvo. Taki slučajni kažejo, da ta struja kratki pravice ameriškega delavcu in to najbolj demokratske pravice. Naj temnim elementom povem, da to ni Rusija, ampak so Zedinjene države, kjer je zagotovljena svoboda govora vsem in vsakemu.

Delavci, ki želite pravo demokracijo in združenje delavstva, pomnite, da bomo to dosegli samo tedaj, ako se bomo borili proti vsem demokratskim silam v delavskem gibanju. Zmaga bo edinole v pravi demokraciji in pravem združenju delavskih slojev.

Joseph Mochan,
1254 E. 169th St.

Šola za angleščino

Kdor ni prestal skušnje za državljanstvo radi tega, ker ni razumel ali govoril zadostno angleščine, je vabljen, da se vpiše v angleški razred, brez bojzani ali strahu. V šolo gremo, ker se hočemo več naučiti, več znati in radi tega nas ne sme biti sram. Ali je med nami kaka oseba tako prebrisana, da lahko reče: "Jaz vem vse, sedaj se bo moje učenje nehalo!" Brez vprašanja, kako smo izobraženi, vseeno se moramo učiti kar naprej, ako hočemo napredovati z duhom časa.

Kako morete postati inteligentni volivec in državljan, če ne morete čitati in govoriti jezika domovine, katere državljan hočete postati? Pomnite, da je boljše začeti se učiti kasno kot pa nikoli. Kadar človek izve stvari za svojo korist, ni potrebno, da drugi mislijo zanj.

Med nešteti brezplačnimi razredi, so isti tudi v naših Domovih: v SND na St. Clair ave. ob sredah in petkih od 1:30 do 3:30. SDD na Waterloo rd. ob torkih in četrčkih od 1:30 do 3:30. Slovenski dom na Holmes ave., ob ponedeljkih in sredah od 6:30 do 9:30.

Mrs. J. Terbizan.

Lovska smola

Girard, Ohio. — Že par let sem smo bili vsako leto po enkrat povabljeni na srnjakovo večerjo v Barberton. Letos pa smo zastoj pričakovali takega prijaznega vabila. Ni nam bilo v glavo, zakaj da nismo bili povabljeni in smo že mislili, da smo se prijaznim Barbertončanom kaj zamerali, da so nas prezrli. Šele oni dan smo zvedeli, da so srnjaki nekje v Warrenu zmzrnili, ki bi bili sicer služili barbertonskim lovcom in njih prijateljem za okusno pečenko. Zdaj pa, ko je bila tista povodenj, ki je tudi pri Warrenu silila na dan, so pa srnjaki oživel in jo ubrali proti Nilesu in od tam nazaj v pennsylvanske hribe. Tukaj bodo, po mojem mnenju, počakali barbertonske lovce za prihodnjo sezajo. Zato pa že sedaj želim barbertonskim lovcom najboljšega uspeha in se že sedaj priporočam za povabilo na srnjakovo večerjo. Malo dolgo bo za čakati, pa bomo že kako prestali z božjo pomočjo. Vas vse skupaj lepo pozdravljam,

John Jesenko.

—V št. Jerneju na Dolenjskem je umrl Janez Krhin, posestnik.

SLOVENSKA LOVSKA
ZVEZA

Iz urada gl. predsednika

Uradno se naznanja vsem klubom, spadajočim k Slovenski lovski zvezi, da se vrši gl. letna seja dne 28. februarja t. l., ob desetih dopoldne, v Albin Filipičevih prostorih, 513 E. 152 St. Prostore in vse drugo ima v oskrbi Euclid Rifle klub.

Vsi klubi so prošeni, da gotovo pošljejo svoje zastopnike na to sejo, ker je seja zelo važna. Poleg rešitve starih za-

dev se ima voliti tudi odbor za leto 1937 in določiti tudi vse potrebno pri SLZ, da ne bo med letom zopet kakih sitnosti.

To obvestilo naj služi kot uradno naznanilo, ker se ne bo pošiljalo klubom nobenih posebnih vabil.

Bodite točno ob desetih dopoldne na mestu, da bomo lahko rešili vse važne zadeve. — Sprejmite vsi skupaj iskren lovski pozdrav,

Joseph Lekšan, predsednik.

Slovenski Lovski Klub Barberton

Vsem lovcom našega in drugih klubov naznanjam, da sestoji naše uradno osebo kot sledi: Feldmaršal (predsednik) Joseph Lekšan; pomožni maršal F. Gerbec; knjigonoša (tajnik) A. Bombač; kaso dr. ži še vedno naš ta stari blagajnik Jerry Zupec; za inspektorje so pa dobili povelje: A. Murn, A. Blažič in Karol Brunski. Kako daleč seže njihov delokrog, mi ravno še ni popolnoma umljivo, vendar pa mislim, da tudi jaz lahko padem pri njih v nemilost, posebno pri Charliju.

Za udeležbo glavne letne skupščine vseh odposlancev naše slavne SLZ sta bila določena tajnik in blagajnik. Torej ker bo blagajnik navzoč, ne bo treba streljati divjačine ali zajcev za okreplilo.

Vsi ti naši lovci so bili pri zadnjem zasedanju inavgurirani. Se reče, da so prisegli na lovsko ustavo našega kluba. Če se bodo tega držali, se bo povedalo koncu tega leta.

Na tem našem prvem zasedanju smo določili še več drugih, jako važnih postav. Tega sicer ne bi bilo treba dajati v javnost, toda ker nekaterih naših kongresmanov ni bilo navzočih, naj nam naš dragi Jaka oprost, ako mu dajemo nekoliko dela v njegovem delu lista.

Ker je bila ravno v državi Ohio na dan naše seje največja povodenj in ker našega kongresmana Prijatelj iz Rittman, O., ni bilo na zborovanje, smo bili že v skrbeh, da ni splavalo vse premoženje (v mislih smo imeli našo lovsko kočjo ali hotel Lukežič) po vodi. Zelo smo pazili na radijo poročila, toda o John Prijatelju ni bilo nikakih poročil. Šele, ko smo dobili verodostojno poročilo, da je v Rittmanu vse okej, smo konstatirali, da je naš Prijatelj, kot običajno, pozabil priti na zborovanje.

Well, najboljša postava iz tega zborovanja je bila talele. Naše splošno znano strelšče v Rittman, O., se mora izboljšati. Iz mnogovrstnih sugestij je prodril predlog, da se na proleđu strelšča nasadi mnogo dreves v vrho sence. Ta predlog je bil sicer stvaren, vendar pa za nekatere naše jagre, posebno za tiste, ki so hcdili v času depresije v Rittman na strelšče s krampi in lopatami (brez pelce piva), neumljiv. Ti niso glasovali za saditev drevja, ampak so se vzdržali glasovanja. Kljub temu je bil predlog z vsemi častmi sprejet. Postava je bi-ignišča za otroke, je resnično sprejeta v zadovoljstvo vse zbornice. Trinajst glasov je glasovalo za ta velevažni predlog. Štirinajst slavnih jagrov se je pa vzdržalo glasovanja. Tedaj se je pa oglašil eden naših sotrudnikov ter čestital k temu lepemu koraku, k senci in predlagal, da bi se napravil amandment k naši ustavi, ki naj bi dal pravico aljbolje zahteval od vsakega, ki je glasoval za senco na stre-

lišču, da tudi izpolni svojo obljubo ter vsak zasadi eno drevo na strelšču. Ta predlog je bil sprejet pa s štirinajstimi glasovi. Torej prihodnjo pomlad zraste na našem strelšču trinajst velikih senčnatih dreves. Po postavi mora biti drevo dovolj veliko, da daje senco najmanj dvema osebama.

Slavne sadilce dreves naj pri tej priliki opozarjam, da s tem delom počakajo toliko časa, da se zemlja nekoliko odtaja, da bo naši lovski komišiji mogoče napraviti načrt ter zabiti količke, kjer naj se drevesa posadijo. Vsak teh drevesnih sadilcev naj preskrbi tudi tablico z njegovim imenom ter isto priveže na drevo, da ne bo potem kake zmešnjave in prepira, kdo je vsadil to in kdo ono drevo, ali pa da ne bi kdo po pomoti vsadil preveč dreves, kar bi bilo proti sklepu naše ustave.

H koncu naj še omenim, da je bilo pomotoma izpuščeno v našem arhivskem zapiski, da je tajnik prejel par popisanih knjig in nič pisalnega papirja.

Andrew Bomback, tajnik.

Glede Mr. Anžlovarjeve predloge

Nedolgo nazaj sem z zanimanjem bral dopis, ki je bil priobčen v Ameriški Domovini. Dopis je bil podpisan od enega naših najbolj spoštovanih in za ljudski blagor vnetih državljanov, ki se je vedno zanimal za interese in napredek naše naselbine, Mr. Antona Anžlovarja. V dolžnost si štejem, da se zahvalim Mr. Anžlovarju za njegovo zanimanje za to naselbino ter za nje napredek in razvoj v bodočnosti.

Takrat, ko sem bil zapriščen za moj urad, sem imel na programu potrebo naše varde, za potrebne naprave, katerih iz tega ali onega vzroka nismo mogli doseči. Zdaj pa že lahko trdim, da smo s polno košatjo. Iz mnogovrstnih sugestij je prodril predlog, da se na proleđu strelšča nasadi mnogo dreves v vrho sence. Ta predlog je bil sicer stvaren, vendar pa za nekatere naše jagre, posebno za tiste, ki so hcdili v času depresije v Rittman na strelšče s krampi in lopatami (brez pelce piva), neumljiv. Ti niso glasovali za saditev drevja, ampak so se vzdržali glasovanja. Kljub temu je bil predlog z vsemi častmi sprejet. Postava je bi-ignišča za otroke, je resnično sprejeta v zadovoljstvo vse zbornice. Trinajst glasov je glasovalo za ta velevažni predlog. Štirinajst slavnih jagrov se je pa vzdržalo glasovanja. Tedaj se je pa oglašil eden naših sotrudnikov ter čestital k temu lepemu koraku, k senci in predlagal, da bi se napravil amandment k naši ustavi, ki naj bi dal pravico aljbolje zahteval od vsakega, ki je glasoval za senco na stre-

—V slabih družini se je bil nalezl brezverskega duha in je potem pri vsaki priliki pripovedoval, da ne verjame nič, ne v Boga ne v nebasa.

Sliši ga njegova teta, poboka na ženica, ki ga ostro pokara: "Ti torej ne verjames, da je Kristus umrl na križu za te in zame, za ves svet?"

"Da je Kristus zame umrl, ko me ni nikdar videl in me torej ni poznal?"

"Tmaš prav, saj če bi te tako dobro poznal kot te poznam jaz, bi morda res tega ne bil storil."

je napredek naše varde pri stic. Jaz pa bom napol vse si-le in vso svojo zmožnost, da predložim v mestni zbornici za sprejem, da dobimo varnejši prostor za otroke, da se tam brez skrbi igrajo in goje razne sporte.

V tem oziru bom na razpolago Mr. Anžlovarju in vsem državljanom v naši 23. vardi in sem prepričan, da bomo tako v skupnosti dosegli vse. Moje mnenje je to, da si z nekaterimi preudarnimi možmi ogledamo vso stvar, napravimo načrt in potem naj bi se sklical javni shod vseh državljanov 23. varde, kjer bi se potem javno razpravljalo o tem načrtu. In tam bi lahko vsak povedal svoje mnenje in svoje načrte za boljše 23. vardo.

K sklepu tega dopisa se zahvaljujem ljudem, ki so zahtevali prometno luč na 67. in 76. cesti na St. Clair Ave. Ti dve luči bosta postavljeni v najkrajšem času, kot mi je bilo zagotovljeno od mesta.

Uredništvo Ameriške Domovine pa prosim, da od časa do časa poroča, v koliko napreduje predlog Mr. Antona Anžlovarja, ker tozadevno je stvar vse 23. varde in nje prebivalstva. Ako ima councilman za seboj zaslabo od naroda in časopisa, potem lahko nastopa v večjo sigurnostjo in na odgovornem mestu, ker lahko trdi, da so njegove zahteve zahtevale davkoplačevalcev in prebivalcev njegove varde. S pozdravom in spoštovanjem,

John M. Novak,
councilman 23. varde

IZ DOMOVINE

—V Martinji vasi pri Mokronogu je umrla ga. Terezija Vrbec, ki je bila prav dobro znana kot zlata mama pri revežih in siromakih od blizu in daleč. Pokojna je bila zgledna krščanska mati, ki je vzgojila številno družino. Bila je to žena, o kateri pravi sv. pismo, da je biser na onega, ki jo najde. Svojo globoko vero je izživljala v dejanju in dobrih deli, z ljubeznijo do bližnjega in vestnim izpolnjevanjem verskih dolžnosti. Pri njej se je uresničil pregovor: Levica ne ve, kaj dela desnica. Ni čuda, da ji je vsled tega Bog blagoslovil številno družino in ji dal dočakati visoko starost 84 let. Njen sin je ugleden posestnik in podžupan občine v Mokronogu, drugi sin France je posestnik in trgovec istotam, tretji sin Miško je viš. žel. kontrolor na glavnem kolodvoru v Ljubljani, njena hčerke žive deloma v Mokronogu, deloma kje drugje. Kot dobri gospodinj in posestnici sta znani Marija in Ivanka, v daljnem Clevelandu živi hčerka Lojzka, v Ljubljani pa ga. Ivana Strojanšek, ki vodi trgovino pri "Zvonu." Pred Skofijo.

—Sv. Križ pri Litiji. Umrla sta: Na Tlaki Ana Koren, posestnikova žena, v 44. letu starosti. — V Gobniku pa zasebnica Neža Vovk, stara 92 let.

—V Radovljici je v visoki starosti 87 let mirno v Gospodu zaspal g. Jožef Tepina, postaja načelnik v pokojju.

Če verjamele al' pa ne

V slabih družini se je bil nalezl brezverskega duha in je potem pri vsaki priliki pripovedoval, da ne verjame nič, ne v Boga ne v nebasa.

Sliši ga njegova teta, poboka na ženica, ki ga ostro pokara: "Ti torej ne verjames, da je Kristus umrl na križu za te in zame, za ves svet?"

"Da je Kristus zame umrl, ko me ni nikdar videl in me torej ni poznal?"

"Tmaš prav, saj če bi te tako dobro poznal kot te poznam jaz, bi morda res tega ne bil storil."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nametnem izvirniku K. Mays

Pri Allahu in pri preroku prisegam, da bo storil svojo dolžnost!"

"Bodi torej!" se je vdal Očko. "Pa to ti povem, prijel te bom za besedo! Kajti maščevati se hočem!"

Spravili smo Barud el-Amazata na vrno. Kruti Očko se ni dal pregovoriti, zapreti smo ga morali k ujetniku.

Hulam pa je šel h kadiju. Radovedno smo čakali, kaj bo mož postave ukrenil.

Kmalu se je Hulam vrnil. Prijel je kawwase, ki so dobili povele, da morajo ujetnika odgnati v ječo. Izročili smo jim ga in ko so z njim odšli, smo legli spat z zavestjo, da smo obvarovali gostoljubnega Hulama pred nesrečo in da smo rešili vso deželo nevarnega človeka.

Navadno ni treba dolgo čakati, da tak kadij začne s poslovanjem. Zato smo drugo jutro sklenili, da se še pomudimo v Odrinu in počakamo na njegovo razsodbo. In ker ni bilo drugega dela, smo si šli ogledovat mesto.

Obiskali smo razne mošeje. Turško medreso — visoko šolo — hodili po slovitnem bazarju. Ali paša in se vozili po Marici, ob kateri leži Odrin.

Ko smo se popoldne vrnilo domov, smo našli poziv, da mora ob devetih turškega časa, t. j. ob treh popoldne, priti k obravnavi.

Točno ob napovedanem času smo stali pred kadijem.

Razprava je bila javna in mnogo občinstva se je nabralo. Mi smo bil za priče. Vsak je moral povedati, kar mu je bilo znano o obtožencu, ta pa je sedel poleg in poslušal.

Ko smo končali, je vprašal kadij obtoženca:

"Čul si, kaj pravijo priče. Ali je res, ali ni?"

Nič ni odgovoril. Kadij je čakal celo minuto pa nadaljeval:

"Ker ničesar nisem povedal v svoj zagovor in ne ovržeš prič, sklepano, da s svojim molkom priznavaš zločine, katerih te priče dolžijo. Torej si kriv vsega, kar so priče povedale."

Ker si član družbe, ki je v Stambulu delovala, te moram poslati v Stambul. Tam ti bodo pridili tudi kazni za ugrabitev Črnogorke."

Ker pa si hotel tudi tukaj v Odrinu izvršiti zločin in ropat veleposlanec meščana Hulama, pošljo sto udarcev na podplate. In to se bo takoj zgodilo."

Mignil je kawwasom.

"Pripravite klop in palice!"

Dva sta koj odšla, da prinese ta orodje, ki se v Turčiji običajno rabi pri bastonadi.

Ševlino občinstvo je ves čas mirno poslušalo. Ljudje so čakali na bastonado, ki je menda za vse vsekakor prijetno razburljiv prizor.

Ko pa sta kawwasa odšla, je med gledalci zavalovelo. Nekdo se je počasi in previdno, na vztrajno prerival med njimi in šilil v sprednje vrste. Ni bilo nič posebnega, take reči se dogajajo povsod, kjer se naberejo radovedneži. Bi se tudi ne bil zmešal za njega, pa prišlo mi je na misel, da bi nasilni radovedež le utegnil biti v kaki zvezi z obtožencem. Barud el-Amazat je bil dle široko razpredene družbe, prav nič ni bilo nemogoče, da je imel tudi v Odrinu vplivne zavestnike, ki so mu hoteli pomagati.

Pogledal sem si ga.

Dolg in mršav je bil, nosil se je, kakor se nosijo bolgarski tmetje, pa Bolgar gotovo ni bil. Njegov dolgi suhi vrat, njegov nekoliko nos, dolgi, ozki obraz z vsečimi brki, vzbočena prsa, — vsi ti znaki so vse prej dali sklepati, da je Armenec.

Čemu se je rinil v ospredje?

Iz gole radovednosti? Ali pa je bil morebiti zares obtoženec zavestnik? Skrbno sem pazil na njegov obraz in na vsako njegovo kretinjo, pa tako, da mu moja pozornost ni mogla biti sumljiva.

Kawwasa sta se vrnila. Eden je nosil sveženj tistih zloglasnih palic, ki so za bastonado neobhodno potrebne, drugi pa desko, na kateri so bile spredaj in na redini zanke. V nje vtaknejo obsojencu roke in noge, da se ne more geniti. Na spodnjem koncu deske je pritrjena preprosta priprava, ki dvigne boso podplate kaznjenceve v primerno in priročno visoko lego, da udarci anesiljive padajo.

"Slečite in sezujte ga!" je zavovedal kadij.

Kawwasi so pristopili.

In tedaj šele je obtoženi pokazal, da zna tudi govoriti, pa še ako dobro!

"Stojte!" je vzkliknil. "Ne lam se tepsti!"

Kadij je namrščil obrvi.

"Ne —? Kdo pa mi bo branil?"

"Jaz!"

"Pes!" Ti se držeš tako z meotoj govoriti —? Dal ti jih bom vse sto našeti namesto sto!"

"Niti enega udarca mi ne boš dal!"

V njegovem glasu je bilo nekaj, kar je kadija le osupnilo.

"Zakaj ne?"

"Ker pri svojem zaslišanju nisi pravilno postopal."

Teke besede — pa kadiju meta Odrin! In vpricho jaynosti in ujih go-tov —!

Kar sapa mu je vzelo.

"Jaz — jaz da nisem pravilno postopal?"

"Da, ti! Popraševal si me, tu-li povedal si marsikaj. Na davno pa si pozabil!"

"Pozabil —? Jaz —?"

"Da! Ali si me vprašal, kdo em in kaj sem?"

"Ni treba! Morilec si in tat! Čo zadostuje."

"Ničesar nisem priznal. Pa če si tudi bil kriv, batinati me v nošenem slučaju ne smeš!"

"Zakaj neki ne?"

"Ker nisem musliman, ampak kristjan."

Se preden sta se kadij in obtoženc sporekla, se je preril nezmani človek v bolgarski noši med prve vrste. Barud el-Amazat ga je opazil. Ali mu je njegova navzočnost odprla usta —?

Bistro sem ga opazoval. Preiden je bil, z nobeno kretinjo ni zdel, da sta si znana z obtožencem, ali da je kakorkoli v zvezi njim. Toda njegov obraz, njegove oči, ves njegov nastop je razdal, da hoče obrniti na sebe njegovo pozornost in mu dajati pogum.

Kadiju je bilo videti, da so adnje obtoženčeve besede le zaegle.

"Džaur si?" je vprašal. "Morébiti celo Frank?"

"Nisem Frank. Armenec sem."

"Torej vendarle podanik padišaha, ki mu naj Allah podeli tisoč let življenja! In če si njegov podanik, spadaš tudi pod mojo sodno oblast in smem te kaznovati."

"Motiš se!" ga je zavrnil Armenec. Dajal si je kar moč samozavesten nastop in skušal govoriti ponosno. "Nisem podanik sultanov in tudi ne padišahov. Armenec sem po rodu, pa sem prestopil v evangelijsko cerkev. Nastavljen sem za tolmača pri angleškem poslanstvu v Stambulu. Trenutno sem torej angleški podanik. Opozarjam te na odgovornost, ki si jo lahko nakoplješ, če se me dotakneš!"

V zadregi ga je gledal dobri kadij. Rad bi bil ustregel Hulamu, ki je bil gotovo eden najuglednejših meščanov Odrina, pa mu je Armenec s svojo izjavo vse pokvaril.

(Dalje prihodnjic.)

Sultanov harem

"Stari seraj!" ali harem bivše sultanove palače v Istanbulu (Carigradu), je danes odprt splošni publiki. Skozi vrata, ob katerih stojijo ogromni stolpi, s katerih so stražniki pazili, da ni kdo nepoklicanih stopil v ta kraj, hodijo danes radovedni neverniki.

Proti vstopnihi nekaj centov si danes lahko ogledate fantastično spalnico sultana Murada III, odkoder vodijo hodniki v sobe njegovih princes in priležnic. Prav tako si lahko ogledate tudi nekdanja bivališča evnuhov.

Toda ulnjak, ki je bil nekdanji stari seraj, je danes mrtev; danes ne vsebuje nobenih tajnosti več. V prejšnjih časih je, čim je padel mrak na Bospor, zablrelo za senčnim drevjem serajskih vrtov, na stotine in stotine lučic, ki so izzvale pri mimoidočih privede o sultanu, pijanem od vina in ljubezenske opojnosti, sedečem s podvitimi nogami na svileni blazini in razmetajočem svojim favoritkam darila in vsote, ki so dosegale večasih zneske letnih davkov celih provinc.

Teško si je danes predstavljati in rekonstruirati v naših mislih one misteriozne koticke, kjer so ljubezen, nečimurnost in ljubosumnost odločevale o zadevah, ki so bile državnih važnosti.

Stari seraj je vseboval zimski in poletni harem. Kaj se je dogajalo za temi zidovi, to so bile od nekdanj samo domišlice, zakaj vse to življenje je bilo zavito v tako neprodorne tajne, da se ni večasih vedelo niti imen favoritk in konkubin.

V tej komplicirani državi v državi, kar je bil prav za prav harem, je bila prva po činu "Valida" ali sultanova mati. Pod njenim supremnim vodstvom sta upravljali administracijo harema "grande dama" in poslovođkinja.

Za Valido so bile prve po činu sultanove favoritke, ki so bile matere princev ali princezinj. Za temi so bile konkubine in odaliske, med katerimi so bile najlepše prideljene osebni sultanovi službi in postrežbi; za njimi so prišle na vrsto ženske, ki so bile v službi sultanove matere in princezinj, za temi so bile "novice", večinoma zelo mlade deklice, končno pa navadne deklice - sužnje, ki so morale opravljati vse ročno delo.

Pod sultanom Muradom III. je štel harem najmanj tri tisoč žensk. Sultan, ki je zasedel prestol v starosti osem in dvajsetih let, je moral imeti

vsekakor zelo ekstravaganten apetit. Ko je bil še doraščajoči deček, mu je dala njegova mati, sultana, sedmero krasnih mladih suženj v njegovo zabavo, in ko se je oženil, ga je še vedno oskrbovala s prelestnimi priležnicami, v upanju, da ga bo odvnila od njegove priljubljene Safije, ki je bila Benečanka. Toda Safija si je bila tako svesta ljubezni svojega moža, da je v oskrbi svojega moža z lepimi priležnicami celo prekosila svojo taščo, in ker so tako delali tudi ostali dvorjani, je cena krasoticam zelo poskočila. Murad, ki je imel najmanj pet sto konkubin, je kljub epilepsiji in drugim boleznim, ki si jih je nakopal s svojimi ljubezenskimi ekscenzi, vseeno doživel petdeset let, za kar se je imel vsekakor v veliki meri zahvaliti svojim učenim arabskim zdravnikom.

Samo ob sebi je razumljivo, da pod sultanom, kakršen je bil Murad, ni mogel biti harem prostor kreposti in čednosti. Osmero favoritk je bilo gospodaric harema, in zanje so šli davki ene cele province. Nič ni bilo predobro zanje. Njihove kočije in čolni so se lesketali od zlata in drugega kamenja, in ladje so privržale zanje neprestano novo dragoceno blago. Sultanovi poslaniki v tujih deželah so imeli polne roke dela z nakupovanjem svile, zameta, krznine in parfumov za njegove krasotice.

Administracija harema se je vršila po okorelem ceremonielu in strogih pravilih. In ni čudno, če se pomisli, da so bile ljubosumnost, sovražnost, rivalnost in opravljenost na dnevnem redu med tolikimi mladimi krasoticami, ki so živle pod skupno streho. Vcaših so v harem tudi izbruhnile strasti, kakor na primer o priliki, ko je neka cirkaška krasotica, ki je dala sultanu Solimanu Velikaštemu njegovega prvega sina, razpraskala obraz njegove najljubše žene Rokselane. Toda taki škandali so bili v harem zelo redki ter strogo kaznovani. Samo sultanova mati ali pa kakšna prav mogočna in priljubljena princezinja si je smela dovoliti, da je dala od časa do časa izliva svojim čuvstvom. — Skrb vseh ostalih pa je obstojala edinole v tem, da so si prizadevale biti čim očarljivejše in lepše, da bi bolj ugaljale svojemu gospodarju, kadar bi on blagovolil vreči nanje svoj pogled.

Kar se pa tiče osebnosti, velika večina teh žensk sploh ni imela nobene. Bile so lene, bedaste in ignorantne ter popolnoma zadovoljne s svojo usodo in življenjem v obilici in razkošju, ne da bi jim bilo treba delati za vse to. Značilno dejstvo je, da ni bila niti ena sultana, ki bi igrala kako vlogo v usodi Turčije, Orientalka. Muradova Safija je bila Benečanka, Solimanova Rokselana Ukrajinka in Ahmedova Kosema je bila Grkinja.

Zgodovinpisci so sultanov harem že večkrat primerjali samostanu. In kakor se zdi na prvi pogled pogled ta pripodoba neumestna, vendar ni tako brez podlage. Vse instrukcije novink in vse aktivnosti odalisk so bile podvržene strogemu nadzorstvu matron. Celotno princezinja so smele obiskovati druga drugo samo ob določeni dneh. Posebno dovoljenje je bilo potrebno za izprehod. Monotonost tega življenja je bila od časa do časa prekinjena z raznimi svečanostmi in zabavami kakor ob priliki obletnic, rojstev itd., ali pa o priliki odhodnic, ko je bil nekaterim izbranim favoritkam podeljen privilegij, da so smele sultana na njegovih potovanjih spremljati svojega gospodarja v Adrianopol ali v letovišče.

Kakšno vlogo je torej igrala ljubezen v prostoru, kakršen je bil harem? Ljubezen ni tu igrala nobene vloge, razen v nekaterih redkih izjemnih slučajih, kakor na primer v slučaju sultana Solimana in Rokselane ali Murada in Safije. Kar so haremske ženske želele, je bila materialna nagrada in materinstvo, zakaj brez materinstva si ni mogla nikoli nobena favoritka domišljati ali upati, da se bo kdaj povzpela do statusa princezije.

Marsikatera izmed teh haremskih žensk je posedovala velike trgovske zmožnosti, zakaj bilo jih je mnogo, ki se niso zadovoljile samo z nagrabljenjem denarja, draguljev, dragocene svile in drugega blaga, ampak so spekulirale tudi z raznimi trgovskimi transakcijami, ki so jih izvajale s pomočjo svojih evnuhov in židovskih trgov, katerim so bila vrata harema zmerom odprta. Njihov najboljši vir dohodkov pa je tvorila hvaležnost paš in raznih visokih funkcionarjev, katerim so te ženske s svojim vplivom, intrigami in spletkami pripomogle do visokih mest, in kateri so se jim za to od svoje strani ženerozno revanžirali.

Noben opis starega seraja pa ne bi bil popoln, če se ne bi omenilo evnuhov, med katerimi so bili nekateri tako silni in mogočni, da niso vladali samo harem, marveč vsemu turškemu cesarstvu, kakor na primer veliki evnuh ali komor-

nik Ghaznefer, po rodu Oger, ki je bil skoraj pol stoletja nemejen gospodar starega seraja. Ponašal se je, da ni v vseh dolgih letih svoje administracije nikogar razžalil, pa vendar mu ni to njegovo ponašanje prav nič pomagalo, ko ga je tekom nekih izgredov razjarjena množica ubila. — Drugi prosluli evnuhi so bili Bečir Stari, ki je ućakal skoraj sto let, pa se ni do zadnjega hotel odpovedati svoji oblasti, krpti in argantni Bečir Mladi, ki je izzval skoraj revolucijo, ko je dal nekega sodnika zbićati po svojih ljudeh, in več drugih.

Dalje so vladali Turčiji tudi sultani, katerim ni bilo do žensk, in sicer najbrže radi kakih njihovih tajnih bolezni. Med temi je bil kruti sultan Selim I., zavojevalec Egipta, in tri sto let za njim sultan Selim III., velik občudovalec Napoleona.

In bili so zopet sultani, ki so ljubili samo po eno žensko, kakor Soliman, ki je bil nesmrtno zaljubljen v svojo Rokselano, dalje lepi Ahmed I., ki je bil prav tako zaljubljen v lepo Grkinjo Kosemo, ki ga je poljubno ovijala okoli prsta. — Tak je bil torej sultanov harem, ki ga je z eno samo potezo peresa odpravil mogočni in moderni vodja nove Turčije — Kemal paša ali — Ataturk.

DNEVNE VESTI

V Kanadi grozijo železnice s štrajkom

Montreal, Kanada, 9. februarja. Štrajk železniških uslužbencev se zna razširiti po vsej Kanadi. Poleg štrajka pa zna nastati tudi paraliziranje brzojavnega in telefonskega prometa in bodo pri tem tudi Zedinjene države močno prizadete. Unija železniških uslužbencev je pravkar razposlala glasovnice za štrajk svojim 120.000 uslužbencem. Železniška unija zahteva, da se uravnajo plače njihov članov tako, da bodo enake plačam v letu 1929, predno je nastopila depresija. Železniške unije v Zedinjenih državah so obljubile sodelovanje s kanadskimi unijami.

Angleški kralj bo podpiral brata Edwarda

London, 9. februarja. — Med sedanjim angleškim kraljem in med njegovim bratom Edwardom, ki se je odpovedal prestolu, se vodijo pogajanja glede bodoćih dohodkov, katere naj bi dobival odstotki angleški kralj. — Dasi se zatrjuje, da je bivši angleški kralj Edward vreden nekako \$50.000.000, pa on sam zatrjuje, da je v zadregi za denar.

Njegov brat, kralj George, je pri volji odstopiti za preživljanje odstoplega kralja \$20.000 na leto. — Angleški parlament je odklonil predlog, da se plačuje bivšemu kralju \$125.000 pokojnine na leto.

Davey in Hopkins

Pretekli pondeljek sta imela sestanek governor države Ohio Martin Davey in WPA zvezni administrator Harry Hopkins. Komaj je dve leti tega, kar sta se oba gledala kot pes in mačka. Governor Davey je vložil tožbo proti Hopkinsu. Hopkins je pa odtegnil relifno podporo državi Ohio radi sovražnega nastopa proti zvezni administraciji. V pondeljek sta se pa oba moža pobotala, kajti šlo je za pomoć družinam v državi Ohio, ki so trpele radi povodnji. Davey je pohvalil Hopkinsa, da je uspešen javni uradnik, Hopkins je pa izjavil, da je država Ohio po svojih najboljših moćeh na delu, da pomaga ponesrećenim družinam. Zvezna vlada namerava potom WPA prispevati nekako 15 milijonov dolarjev v pomoć poplavljenem v Ohio.

Ljudi svojega bližnjega...

Sedanji šerif Martin O'Donnell je izjavil, da ne bo v nićemur spremenil taktike svojega prednika Sulzmanna, kar se tiče jestvin, ki jih dobivajo jetniki v okrajnih zaporih. "Jetniki morajo dobivati najboljšo hrano," se je izjavil večeraj šerif O'Donnell, ko je odobril račun več tvrdk, ki so bile dražje za jestvine kot pa nekatere druge tvrdke. "Jetnik je človek, kot sem jaz," je rekel šerif O'Donnell, "in če sarkaz ne želim jesti, naj tudi jetniki ne jedo. Mnogo med njimi je nedolžnih in bolehnih, in naša dolžnost je, da jim postrežemo z dobro in zdravo hrano. Po ceni blago ni vedno zanesljivo in dobro," je izjavil šerif napram časnikarskim poročevalcem.

59 novih odvjetnikov

Včeraj je bilo zaprišerenih 59 novih odvjetnikov v Clevelandu. V Clevelandu je danes nad 4000 odvjetnikov.

Pridobivajte člane za S. D. Zvezo

MALI OGLASI

Naprodaj je

hiša na 61. cesti, blizu St. Clair Ave., 7 sob, kopališće, garaža. — Hiša na 155. cesti blizu St. Clair, 7 sob, kopališće, dve garaži. — Farma 182 akrov, blizu Madisona, ob tlakovani cesti. Vsa fina poslopja, sadno drevje, lep gozd, rodovitna zemlja, pašniki. Cena je samo \$3850.00. Samo mala svota takoj, drugo na mala odplaćila. Obrnite se na 6424 Spilker Ave., Tel. Endicott 3093. (35)

Stanovanje

se odda, štiri sobe, spodaj. Vse ugodnosti. Vpraša se na 1007 E. 63rd St. (Febr. 5. 8. 10.)

Čas za ra farne!

Proda ali zamenja se za hišo v Clevelandu zelo dobra farma, ima 40 akrov rodovitne zemlje in gozda, ob tlakani cesti. Hiša 10 sob. Farma se nahaja v Madison, Ohio. Ako se ne proda ali zamenja, se da tudi v najem. Za podrobnosti vprašajte večer v uradu tajnika Slovenskega doma, 15810 Holmes Ave. (Febr. 10, 13, 19.)

Delo dobi

ženska za splošna hišna opravila in ki zna tudi kuhati, stara od 30 do 45 let. Ima tudi stanovanje. Zglaš naj se v prodajalni na 6108 St. Clair Ave. (x)

Kdo ima špeh?!

Kakih pet funtov pristnega, domaćega in dobro prekaženega špeha bi radi dobili od enega naših slovenskih farmarjev v Madisonu ali Genevi. Kdor se ob priliki zglaš v Clevelandu, in če ima res dobro blago, naj ga pripelje v urad "Ameriške Domovine," kjer bo dobil takoj "cash." (37)

Naznanilo

Članice društva sv. Cecilije št. 37 SDZ ste prijazno vabljene, da se udeležite seje v sredo 10. februarja. Nekatero članice mislijo, če le plaćamo, pa je vse dobro. Zakaj se ne bi zanimale za društveno življenje in se spomnile društva je tedaj, kadar dobimo kaj koristno od društva. Na glavni seji je bilo sklenjeno, da dobi članica, ki je navzoća na seji, nagrado, in če članica ne bo navzoća, se bo dobiček oddal prihodnji mesec. Bomo vsaj vedele, kdo je bil navzoć na seji. Na naših sejah so vedno zanimive zadeve. Ne pozabite torej srede, 10. februarja. Pridite mlajše in starejše. S srčskimi pozdravom — tajnica.

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslavena

"Slava vam!" je vskliknil Dodd ter si z nožkom hitro s kartona odtrgal besedo Vratislava in kos svetnikovskega naslova. Slutil je, da je dobil Jackov rokopolis. "Nad vse dragoceno razkritje! V Vratislavi je moj mož! Tu — tu imate sto mark — za božič. Več prihodnjic... A pismo?... Da bi ne bilo nobenega pisma priloženega?"

Skočil je h košu za zavržen papir in našel v njem odrezek sprejemnice: "Hans Lehman, profesor — Vratislava."

"Izvrstno, imenitno!" se je radoval. "Evo, za profesorja Lehmana se izdaja!... Tudi ta listek zaplenim. Vi pa odnesite vse ostale papirje takoj v peč, da ne bosta mogla ničesar slutiti! In tudi škatlo pokurite čim prej!"

Marta je izpraznila koš za papir v škatlo in jo odnesla zopet v kuhinjo. Dodd pa je pristopil k pisalni mizi in začel urno stikati po njej. Našel je več pisem, listkov, računov. Bliskoma je preletel vsak papir, saj je imel v takem poslu veliko prakso. A našel ni ničesar. Premetal je urno še tiskovine in papirje po predalih, dvigal, obračal in prelistal nekaj knjig... vse v hitrici, a vzlic temu natančno, dvignil podlogo za pisanje, obračal pivnike, a našel ni ničesar. Toda stoj! Kaj pomeni ta brzojavna tiskovina? In tri vrste števil? To so očitno znaki — pismo s številkami, namesto s črkami. Kdo je pisal na tak način? Če bi bil to Jack? — Urno

si je prepisal številke v svoji notes ter skrtil tiskovine zopet pod pivnik. Nato se je lotil nočnih omarič, dve omari za obleko, kredence in velikega Polynega kovčega. Našel ni ničesar.

"Zdaj moram iti," je dejal nevoljen. "Lahko se vsak čas vrnete. A pisal vam bom kdaj preiskavo nadaljujem. Morda celo ponoči. Vsekakor dobite za svoj trud bogato nagrado. Pred obedom pridem vnovič — na poset. Vi pa molčite popolnoma!"

In izginil je. Marti je Dodd imponiral. Najbolj pa jo je veselilo, da posveti Amerikanci, ki ima pred njo tajnosti in ji je svetnika popolnoma odtujila. Zadovoljna je hitela v kuhinjo pripravljat obed, ki se je danes izredno zakasnil.

Nedolgo nato sta se vrnila svetnik in Polly.

Svetnik je nemudoma poiskal brzojavno tiskovino ter se trudil, da odgoneti vrste s številkami. Polly pa je sedela tiho na zof, kvakala in mislila na Jacka.

Ni minulo še četrt ure, ko je vzkliknil svetnik: "Jo že imam! Zagonetka bo takoj rešena!"

Polly je priskočila, tresoč se od nestrpnosti. "Kaj piše? O ljubi Jack, kje si danes — na sv. dan?"

"Samo nekoliko še potrpi!"

Nemirno je begala po sobi, zrla stricu preko ramen, tekla gledat na hodnik, ne vohuni li Marta, potegnila preproge preko vrat in vprašala vedno znova: "Ali imaš, striček? — Gotov? — No, striček?"

In končno je svetnik začel čitati:

"Berlin, ne Varšava. Pišem kmalu zopet. Sem zdrav. Poljub tebi, pozdrav stricu. Tvoj Jack."

"Hura!" je vzkliknil Polly in objela strica. "Hvala ti! Saj sem vedela, da si prav poseben učejak!"

Skoraj v istem trenutku je bil v hotelu pri "Zlatem križu" tudi Dodd gotov z razrešitvijo zagonetnih treh vrst števil. Nato se je znova ogledel ter se z izvoščikom odpeljal na Poljsko cesto št. 25.

Marta ga je sprejela in mu zadovoljna pomežiknila, rekla pa ni nobene besede. Polly pa mu ja prihitela veselo razburjena nasproti.

"Končno ste tu!" je zaklicala in mu podala roko. "Veste, da mi je bilo že dolgočas po vas?"

"Hinavka!" si je mislil Dodd in ji smehljaje poljubil ročico. "Tudi meni... verjemite, Mrs., meni je mnogo, mnogo bolj!" je odgovoril ter stopal v sprejemnico.

Tudi sodni svetnik ga je sprejel z največjo ljubeznivostjo ter mu takoj ponudil brezničotinsko smotko.

"Ti stari lopov!" si je mislil Dodd in dejal: "O prisrčna hvala! Preveč ste ljubeznivi!"

In nato je povedal o neuspehu svoje vožnje v New York, a vendar o velikem, popolnem odkritju poslednjega bivališča.

"Ah, moja brzojavka je prišla komaj dvajset ur prekasno!" je tožil. "Zopet mi je ušel!"

"Torej že veste vse?" je poizvedoval svetnik.

"Popolnoma vse. Sinoči sem prečital zapisnike in oba akta," je pritrtil Dodd in motril svetnika in Polly.

"O, bilo je neverjetno! Nezaslišano predržno!" je pripovedo-

val svetnik. "Ali ste čitali tudi moje in Franzetovo poročilo?"

"Tudi..." je prikimal detektiv. "Priznavam: kolosalen nasprotnik je! Premagan sem... Ali kaj slutite, kam je krenil?"

"Po mojem mnenju nazaj v Berlin!" je izjavil svetnik čisto mirno.

"Tudi jaz bi mislila: Berlin je tako veliko mesto, da se ondi najlažje skrije," je pritrtila Polly. "Nesramna predrznost!" si je mislil Dodd, a vprašal je z največjo ljubeznivostjo: "A vi, Mrs. ste torej že drugič govorili z njim?"

"Da že drugič," je dejala Polly s presrečnim smehljajem, ki je ranil Doddovo srce; "tukaj je — v tej sobi — seveda jedva pol ure; le toliko, da se je preoblekel v stricevo obleko."

"Odnemel mi je kožuh, klobuk, naočnike in ves moj denar: par sto mark!" je pripovedoval svetnik.

"Glejte! Neverjetno!"

"A kaj pravite k temu: baš danes zjutraj sem dobil po pošti vse skupaj zopet lepo nazaj!" je nadaljeval svetnik. "Samo ves denar je obdržal ta nepridiprav!"

"Iz Berlina?" je vprašal Dodd prežeče.

"Ne, iz Vratislave," je odgovoril svetnik. "Na sprejemnici pa se je podpisal: Hans Lehman, profesor."

"In piše nič?" je vprašal Dodd.

"Ne, pisma ni priložil nobenega," je izjavil svetnik. "Samo kcs brzojavne tiskovine z nekimi številkami sem našel v škatli. Reci no Marti, naj pokaže gospodu Doddu tisto škatlo!"

"A kje je tisti kos papirja?" je poizvedoval Dodd.

"Menda sem ga vrgel v koš," je dejal svetnik in stopil h košu. "O, koš je Marta pravkar zpraznila."

"Škoda!" je dejal Dodd, mislil si pa je: "Oj ti stari potuhnjete! Mene ne preslepiš."

Obenem je pritekla tudi Polly z vestjo, da je Marta zalibog kartonom že podkurila.

"Zelo škoda!" je dejal svetnik, olj pa je vprašala: "Kaj pa storite sedaj?"

"Ah!" je vzdihnil Dodd kakor resigniran. "Meni je dovolj. Domov se vrnem!"

Čisto upehan in naveličan je bil videti, ko je sonel na zofi s povešeno glavo in kakor brezmočno visečimi rokami.

"Kaj se to pravi?" je strmel Polly. "Naveličali ste se love? — Ali to je proti najini pogodbi!"

"O ne," se je smehljaj detektiv z bolešno zategnjenimi ustnami.

"Te ga ni v najini pogodbi. Odgovor se svoji nalogi, čeprav izgubim zato ves ugled. Če imam na razpolago tako policijo, moram obupati."

"Saj je storila naša policija vendar vse, kar je mogla!" je branil svetnik.

"Saj to je: kar je mogla!" je pritrtil sarkastično Dodd. "Toda more — presneto malo! Za policijo, moram obupati."

"Saj je storila naša policija vendar vse, kar je mogla!" je branil svetnik.

"Saj to je: kar je mogla!" je pritrtil sarkastično Dodd. "Toda more — presneto malo! Za policijo pač treba duhovitosti, psihološke izobrazbe, obzorja. Same zunanosti z veliko porcijo brutalnosti ne izdajo v takih primerih prav nič. Zdi se mi, da se bavi v Evropi vobče policija preveč s politikom, a premalo z vernostno službo. V Evropi se

godí tatovom, poneverjevalcem, sploh zločincem izbornu, ker ima policija menda preveč dela s političnimi zasledovanji... Sicer pa nisem dovolj poučen."

"Li resno govorite?" se je začudil svetnik. "Vrnete se zopet v Ameriko?"

"Da, morda še danes. Ali potujeva skupaj, Mrs.?"

"Kaj pa še!" je vzkliknila Polly ogorčena. "Jaz ne odneham tako naglo. Ne vrnem se prej, dokler ga ne prisilim, da se vrne z mano!"

"Morda boste imeli več sreče, kakor jaz," je odvrnil Dodd skromno in vstal. "Zdravstvujte, Mrs. Bell! In če mi dovolite: na svidenje zopet v Chicagu!"

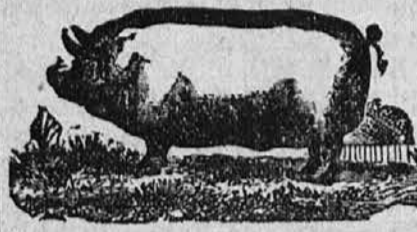
In poljubil ji je roko. Nato je korakšal zamišljen proti hotelu. "Zmaga! Zmaga!" se je radovala Polly in objela svetnika okoli vratu.

"Počasi!" jo je svaril svetnik. "Veseliš se pač prezgodaj! Tale človek nikakor ni tepec, kakor šnega se dela. Nasprotno, pretkan in prevečan je ko malokdo. Meni imponira. Trdno sem prepričan, da ima tajne načrte."

"Ampak jaz moram vendar za Jackom v Berlin!"

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHLESTVOM
Pohlestvo in vse potrebščine
za dom,
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEZELE

Vseh velikosti, živi ali oznaženi, predgledni od vlade. Meso v kosih, sunke, pleteta, lotus, izvrsten špeh. Koljeno vsak kosček in četrtke, dopoljeno na dom vsak terek in petek. Dobite tudi izvrstno govejo meso in teletino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ

Vine St., Willoughby, Ohio
Tel. Wickliffe 110-J-2

Preostalo je še

nekaj izvodov poezij

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

zložil in izdal

IVAN ZUPAN

urednik "Glasla K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO

Cena \$1.00 s poštnino vred.

• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne pade!

3-KROGI

GROTTO CIRKUS

PUBLIC HALL

15. do 27. februarja

2:15 in 8:15 P.M. dnevno

Splošna vstopnina 50c

Rezervirano: 75c, \$1, \$1.25, \$1.50

Vstopnice v predprodaji:
Music Hall Box Office
Odpričo dnevno od 9. zj. do 6. zv.

Želodčno zdravilo iskreno priporočano

Chicago, Ill. — "Uživam Trimerjevo grenko vino, kadarkoli trpim na želodčnih ali neprebavnih nerednostih, in priporočam ga lahko vsakomur iskreno. — Mrs. Susanna Pavlus." Ne prežalujete s kakimi drugimi odvajalnimi sredstvi. Uživajte Trimerjevo grenko vino, ki je v zadnjih 45 letih dokazalo, da je najbolj zanesljivo zdravilo proti zaprtju, plinam, slabemu teku, glavobolom, nemirnemu spanju in podobnim težočam.

Pišite po brezplačni vzorec —
Trimer's Bitter Wine Co., 544 S. Wells St. Chicago, Ill.
Send me a free sample.
Name _____
Address _____

"Potrpi! Sicer pokvariš vse," kovim sovražnikom ne moreva je svaril stric. "Ne pozabi, da pomagati! Tudi sebi ne smeja sva oba sumljiva. Govoriva ved- škediti."

(Dalje prihodnjic)

NAZNANILO

V petek 12. februarja 1937

je Lincolnov rojstni dan in

POSTAVNI PRAZNIK

CLEARING HOUSE BANKE

ne bodo odprte za poslovanje na ta dan

The Cleveland Clearing House Association

The American Savings Bank Company
The Bank of Cleveland
Central National Bank
The Cleveland Trust Co.
The Lorain Street Bank
The National City Bank of Cleveland
The North American Bank Company

PREČITAJTE in TAKOJ SPOROCITE

svoje ime, naslov, poklic in tel. števe.

DA TUDI VAŠE IME UVRSTI KLASIFICIRANI

ISCELO SE POVERENCI za nabiranje podatkov v vsaki koloniji. Dostojen zaslužek ob malem trudu za zanesljivo, inteligentno in poznano osebo. PIŠITE!

NARODNI ADRESAR AMERIŠKIN
HRVATOV-SLOVENCEV-SRBOV
IVAN MLADINOFF
Urednik
156 Fifth Ave. New York, N.Y.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSLUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Štupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$9,000,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!" Če se hočeš zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 16c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalna, daš zavarovalnina z vsakim dnevom narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$200; \$100 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asement primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejša vrste zavarovanja. Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assementov.

Jednota ima svoj lasten list "Glaslo K. S. K. Jednote," ki teha enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močnega in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSEF ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois

Tisoče ljudi je moralo bežati pred zadnjo poplavo. Naložili so v naglici na vozove, kar so mogli, ter bežali v višje kraje.

Družina C. C. Fleming iz Chelan, Wash. je dobila v dar \$200, katere je morala v enem mesecu porabiti, kot priporočila znani dr. Townsendov načrt. To so poskusili že v več krajih, da bi videli, kako bi se ljudje počutili, če bi stalno dobivali po \$200 na mesec, kar bi morali vsak mesec sproti zapraviti. Dozdaj je to vsoto vsak čisto lahko porabil v enem mesecu.

Dva mala poplavljenca, ki sta zaspala kar na trdih tleh na železniški postaji v Memphis, Tenn.

Admiral Cary T. Grayson, načelnik ameriškega Rdečega križa, ki je v zadnji poslavi storil skoro nečloveško delo, da je nudil hitro pomoč poplavljenem.